

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben öv. Kirchnerné felvételi és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszámolások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyitólapon egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi Január 26-án.

4. szám.

Pálffy Elemér főispán beiktatása.

Városunkban ritkán tapasztalható lelkesedés közt, zavartalan és példás rendben imponáló ünnepélyességek közt folyt le a múlt vasárnap főispánunk beiktatása.

Vallás, nemzetiségi különbség nélkül vett részt benne, nem csak városunk minden számottevő tényezője, hanem a szomszédos törvényhatóságok is fényes küldöttségekkel képviseltették magukat. A különféle pártok egyesültek a közös örömben, s a mi különösen fontos lokális érdekeink szempontjából — több régi ellenség — kik hosszú évek óta tartó elkeseredett harcot vívtak egymással a törvényhatósági élet terén, több vezérfin kibékült, kezét fogott egymással a ritka szép alkalommal.

A városi pártok fejének ezen közeldése meg fogja teremni a maga üdvös eredményeit.

Pálffy főispánunk egy csapásra teljesen meghódította városunk lakosságát, kik még most is, napok múlva is folytonosan a szép ünnepiségek részleteinek fejtegetésével foglalkoznak s áradó örömmel emlegetik a főispán tapintatosságát, rokonszenves és megnyerő modorát.

A lefolyt ünnepélyességek egyik legkimagaslóbb pontja Zmejanovics Gábor archimandrita azon nagy lelkesedést keltett kijelentése volt, hogy: »A szerb a magyar nemzetben legjobb barátját és testvérét látja s egynek érzi magát vele az ezredéves magyar haza szeretetében.«

Ilyen kijelentés aligha hangzott még el valaha a szerb püspöki templom falai közt, s az erre felhangzott lelkes »szívők« és »éljenek« méltán kelthettek örömet nem csak városunk hazafias érzelmű polgárai körében, hanem mindenféle széles hazában.

* * *

A szombaton lefolyt fogadtatás részleteit lapunk előző számában már terjedelmesen leirtuk, itt folytatásként a következőket közöljük:

A szerenád.

Esti 7 órakor a verseczi dalegyletek, u. m.: a verseczi férfi dalegylet; a szerb egyházi dalárdák; az iparos dalegylet és a bortermelők dalárdája közös lampionszerenád adtak, mely a zord hideg idő dacára impozánsan sikerült. A rendkívül hosszú lampion-menet a főispán lakosztálya előtt állott fel és a dalegyletek egymás után elénekelték egy-egy dalt, s pedig először egy magyart, azután egy szerbet, egy németet és végül ismét egy magyart. A városház előtt több száz főre menő közönség gyűlt össze, mely a főispánt — midőn a nagy

szalon középső ablakában mutatta magát — lelkesülten megjelenezte. A szomszédságban levő épületek, különösen pedig a Glückmann-(Alexandrovics) szálloda és a Zoffmann-féle épület bengáli tüzzel volt világítva. Az ének produkációk végétével az ovációk nem értek véget mindaddig, míg Pálffy főispán a nyitott ablaknál néhány szívélyes szóval mondott köszönetet az ovációkért és buzdította a dalárokat, hogy tovább ápolják a dal művészetét, mely a szívet és lelket nemesíti. Megmegújuló éljenzések közt vonult vissza a lampion-menet és lassanként szétszórt a közönség.

Az ismerkedési estély.

Esti 8 órakor városunk polgárságának színe-java és a beiktatási ünnepélyre eljött küldöttségek tagjai a Glückmann-féle szálló éttermében gyűltek össze. Eljött Pálffy Elemér főispán is, kit szüntelenül lelkesült ovációkban részesítettek az est folyamán. A kedélyes összejövetel esti 11 óra tájban ért véget.

A disz-közgyűlés.

Vasárnap d. e. 9 órakor a városi bizottság tagjai és a vidéki küldöttségek összegyűltek a városház diszes tanács-termében.

Ott voltak:

Temes vármegye közönségének képviselőiben Deschán Achill alispán (magyar diszruhában) vezetése alatt: Bessenyei Ferencz, dr. Szivák Imre és báró Sztójánovics György (magyar diszruhában) országgyűlési képviselők, báró Sztójánovics Iván (magyar diszruhában), Szulóc Ernő ügyvédi kamarai elnök (magyar diszruhában), Kovácsics Gy. árvaszéki elnök (magyar diszruhában), Prepeliczay Odón főszolgabíró (magyar diszruhában), Deutsch Andor (magyar diszruhában), Kabdebó Gergely, Csapó Géza és Györy Imre főszolgabírók, Froniusz Károly fehértemplomi polgármester, dr. Perjéssy Mihály fehértemplomi kir. ügyész, Gyika Árpád, Fejér Sándor, dr. Lászlóffy István, dr. Tótóssy Géva, Lendvai Miklos, Jovanovich Szilárd, Gabanyi János, Theodorovits György és Áron, dr. Kállai Béla, Miskovits György, Scherschul Jakab, Bauer Ferencz, Popovits Péter, Ivackovits György, Herz János, Pintér Samu, Dsida Lajos, Majoros Samu, Spang Károly, Halter Lajos, dr. Vajda Károly vármegyebizottsági tagok;

Temesvár szab. kir. város közönségének képviselőiben dr. Telbisz Károly kir. tan., polgármester (magyar diszruhában) vezetése alatt: Geml József főjegyző (magyar diszruhában) Csasznek József, dr. Engels Gyula, Futó Zoltán, Hain Albert, Löffler Lipót városi törvényhatósági bizottsági tagok;

Krassó-Szörényvármegye közönségének képviselőiben dr. Dengi János kir. tanfelügyelő vezetése alatt Gyurgyevits Adolf, Marsovszky Árpád lugosi polgármester;

Torontál vármegye közönségének képviselőiben Poroszkay Béla főügyész vezetése alatt Bottka Béla (magyar diszruhában) Gyertyanffy Jenő főszolgabírók (magyar diszruhában) és Zsiros Mihály;

a temesvári m. kir. pénzügyigazgatóság képviselőiben Danczer Kornél kir. tanácsos, pénzügyigazgató (magyar diszruhában) és Schöffmann Imre pénzügyi titkár;

a temesvári kir. tanfelügyelőség képviselőiben Sebesztha Károly kir. tanácsos, tanfelügyelő;

a temesmegyei magy. kir. államépítész hivatal képviselőiben Sándor Kálmán kit főmérnök;

a temesvári kerületi állami anyakönyvi felügyelő Vertán Péter;

a fehértemplomi választó-kerület választóinak monstre küldöttsége; végül Versecz város törvényhatósági bizottsági tagjai és nagy számú előkelő közönség, köztük több nő.

A magyar diszruhában megjelent Seemayer János kir. tanácsos, polgármester melegen üdvözölte a törvényhatósági bizottság tagjait és hálás köszönetét fejezte ki a törvényhatóságok küldöttségeinek szíves megjelenéséért, végül indítványozta, hogy Pálffy főispánt küldöttségileg hívják meg a közgyűlésre. Az indítvány lelkes éljenzések közt elfogadtatván, a küldöttség vezetője dr. Seemayer Károly ügyvédet, tagjaiul pedig Rottler Ferencz, Sternberg József, Grünwald Gellért, Kosztics Vladimir, Grecsarszky Váza és Stoicsev Milán törvényhatósági bizottsági tagokat választották meg. A küldöttség megbízásában eljárva, Pálffy Elemér főispán csakhamar megjelent a közgyűlésen. A teremben összegyűlt közönség perczeleg tartó lelkes éljenzéssel és szívózással üdvözölte Pálffy főispánt, ki a közgyűlést megnyitva, felkérte a megjelenteket, hogy menjenek el vezetése alatt a templomba, hogy »Isten áldását kérjük ki működésünkre.«

E felszólításra az ünneplő közönség a főispán vezetése alatt elment a templomokba.

Az isteni tiszteletek.

Az ünneplő közönség előbb a róm. kath templomba vonult; utközben mindenütt lelkes néptömeg éljenezte. A menet valóban imponáló volt, mert a számos magyar diszruha rendkívül emelte annak fényét.

A r. kath. templomban Lászlóffy László esperes-plébános szolgáltatta a szent misét, melynek végétével a gör.-kel. szerb székesegyházban ment, hol Zmejanovics Gábor archimandrita a patriárka püspöki megbízottja pontifikált fényes sedédlettel. A mise után az archimandrita szerb nyelven beszédet intézett a közönséghez; többek közt ezeket mondá: »A régi szerbek számos erényeik által tünnek ki; minden tettükben viszatükröződött a lelki nagyság és a jellem szilárdság. Ezekből az erényekből származott az a vitézség, melynek segítségével annyi sok megpróbáltatást kihevert, az a szívósság, melylyel szentségeihez ragaszkodott. A szerb vitéz harczosnak és becsületes embernek volt elismerve az egész világon. Mikor aztán őseink bejöttek e szép országba, drága hazájuknak üdvözölték e szép Magyarországot. Számtalan esetben dokumentálják szeretetüket és hűségüket az új haza iránt, midőn a vitéz és harczias magyar nemzettel együtt szívósan és teljes odaadással harczoltak az ellenséggel. A mostani szerb nemzedék semmit sem vesztett az öröklött jellegéből és leggondosabban megőrzi ama polgári erényeket, melyek az ősről származtak rá. A szerb a legjobb barátját és testvérét látja a magyarban; szívesen megosztja vele örömet és bánatát, tiszteli és becsüli az állam minden polgárát vallás- és nemzetiségi különbség nélkül, és egynek érzi magát a magyar nemzettel a közös drága haza szeretetében. A szerb egyház hasonló szellemben jár el. Az Istennek szentelt e házban csakis szeretettel prédikálunk; imadkozunk ő Felsegért, a magyar apostoli királyáért, a szeretett haza javáért és felvirágzásáért. Ez alapon ajánlom a

szerb népet és annak egyházát a főispán jóindulatába, azon biztosítással, hogy a politikai és társadalmi béke fentartására irányuló törekvéseiben mindenkor számíthat e népre és ezen egyházra. A mai imánk az, hogy az Isten áldja meg a főispán működését e város és a drága magyar haza javára. Dörgő „zsvivó“ és éljenzés volt a visszhang e gyűjtő szavakra, melyek feledhetlenek lesznek mindazokra, a kik hallották.

A főispán beiktatása.

Fél 11 óra tájban a közönség visszatért a városháza tanács-termébe.

Weifert Karoly főjegyző magyar és német nyelven, Kossirovits ajjegyző pedig szerb nyelven felolvasta a Pálffy Elemér orsz. képviselőnek főispánna történt kinevezését tudató belügyminiszteri leiratot, mire Pálffy főispán letette a hivatalos esküt.

Hosszantartó, lelkesült éljenzés követte az eskü végszavait. Az éljenzés csillapultával Seemayer Janos kir. tanácsos, polgármester magyar nyelven következő beszédben üdvözölte az új főispánt:

„Az ünnepélyes eskü után igénytelenséget illetvén az a ritka kitüntető szerencse, hogy Méltóságodat díszes állásának elfoglalásakor Versecz város törvényhatósága nevében tiszteletteljesen üdvözöljem, teszem azt a legforróbb vonzalomnak őszinte szavaival és legőszintébb hazafiai örömmel.

Őszinte örömmel üdvözölöm méltóságodat azért, mert személyében a magas kormány előterjesztése folytán dícsőségesen uralkodó apostoli királyunk O Felségének legmagasabb bizalma és kegye oly férfiat ültetett Versecz város főispáni székébe, a ki egy fél emberöltőre terjedő érdeműs, hazánk boldogítására szentelt, a közügy fáradalmas terén töltött feláldozó működése folytán előttünk úgy, mint hazánk nyilvános életének minden ágazatában működő mérvadó körök intézői előtt nem ismeretlen — miért is biztosítjuk Méltóságodat, hogy azon tisztelettel és szeretettel, a melytől lépten-nyomon — környezve körünkben megjelent, mi is felkarolni fogjuk és minden, hazánk, főleg e város fejlődésére, törekvő működését erőinktel kitelhetőleg támogatni fogjuk, mert meg vagyunk győződve, hogy a közigazgatás jósága és sikere csak az esetben tekinthető biztosított-nak, ha az mindama tényezők egyértelműségével és kölcsönös támogatásával intéztetik, a melyek erre törvényeink értelmében hivatnak és befolyással bírnak.

Nem szenved kétséget ugyan, azért nem szorúl bővebb bizonyításra, hogy a jó közigazgatás, mely magasabb szempontok szem előtt tartásával, de e mellett az egyesek jogos érdekeit a legapróbb részletelig figyelemmel kísérve intéztetik, egyik leglényegesebb feltétele a városok izmosodásának és fejlődésének éppen úgy, mint viszont a városok fejlődése ismét leghatározottabb tényezője magának az állam haladásának minden irányban úgy szociális és kulturális, valamint ipari, közgazdasági és kereskedelmi tekintetben.

A ki hazánk fejlődésének történetét ismeri, az nem zarkozhatik el azon valódi érdemek elismerése és méltanylása elől, mely hazánk földbirtokos, ugynevezett középosztályát államiségünk, ősi alkotmányunk és nemzeti jellegünk fentartása körül méltán megilleti; de éppen oly kevéssé szabad szem előtt tévesztetni, hogy mily elévülhetlen érdemeket szerzett hazánk szűkebb értelemben vett polgársága az ország jólétének előbbre vitele, kultur intézete meghonosítása és fejlesztése, valamint a tiszta hazafiság ápolása és terjesztése körül; nem szabad szem elől tévesztetni, hogy a városok mint a polgári elem gyűlhelyei, mindenkor valódi melegágyai voltak ama magasabb eszméknek, a melyeknek segítségével mi évszázadokon át sikeres harcot folytattunk a nyugati kultúra érdekében és a mely harcz győztes kimenetelének köszönhető, hogy hazánkat ma a műveltség oly magas fokán szemlélhetjük, hogy a magyar állam épületének impozáns emelkedéséről, a magyar állameszme terjedéséről, a magyar politika és kultúra hódításairól ma már nem csak statisztikai adatok, hanem tények és a művelt Európa közvéleményének elismerései állnak rendelkezésünkre.

Általános észlelet, mely hazai viszonyaink által is beigazolást talált, hogy a nemzet konzervált ereje, főleg a földműveléssel foglalkozó földbirtokos osztályban, annak előretörő, és minden haladás iránt kiváló mértékben fogékony eleme pedig a városokban keresendő és található fel.

Miért is a magyar nemzet megizmosodásának egyik főfeltétele ma már kétségtelenül az, hogy képesek-e a vidéki városok érdekeiknek érvényt szerezni? mert a legtöbb vidéki város mintegy középpontja a hozzá természet-szerűen csatlakozó vidék anyagi emelkedésének és szellemi műveltségének s így csak mindig attól függ az illető vidék felvirágzása is, hogy helyes irányban, helyes módon tudja valamely vidéki város ezen feladatát megoldani.

A vidéki városok eme hagyományos jellemvonása, eme hivatásszerű feladatának minden irányban történt teljesítése legfényesebben tükröződik vissza e törvényhatóság működésében, azon rohamos fejlődésében, mely főleg az újabb időben minden irányban megindult; a közszellem amaz eleven élénk lüktetésében, mely a bizottság minden egyes tagját áthatva e bizottság tevékenységében nyer praegnans kifejezést; ha utóbbi időben kiváló államférfiak és publicisták a parlamentben, valamint a sajtóban azt hangoztatják, hogy városaink szellemi és anyagi fejlesztése: a magyar kultúra terjesztése, a magyar nemzet erősítése egyszersmint fényes igazolását találja ezen allitias városunk egy, az anyagi jólét minden követelményeit előnyös módon elősegítő közgazdasági ag teljes hanyatlása által súlyosan ért csapás daczára, jobban fordult haladásában is; mert hiszen városunkban fejlődik utóbbi időkben is az a jóra való egészséges észjárásu szorgalmas munkás polgári elem, mely demokratikus irányával, erős, magyar nemzetes felfogásával és érzelével, hivatva van hazafias, egységes eszmeirányt teremteni, elsimitván idővel az embereket egymástól elválástól nemzeti, felekezeti és osztály különbségeket s szívreható örömmel konstatalhatjuk, hogy városunk eme hivatásszerű működése, ezen hazafias törekvés által teremtett érzelme, eszme iránya jótékony befolyást gyakorol a körülfekvő nagy vidék lakosságára is a melyre városunk vonzereje kiterjed, miért is megérdemli Versecz városa, melynek történelme a haza viszontagságos történelmének oly sok gyászban és dícsőségében közvetlenül osztozott, ez a Versecz itt a meszse terület delvidék egyik végpontján mind geográfiai, mind ethnográfiai tekintetben, hogy mint a magyar állameszme, a magyar kultúra terjesztője — haladását, erősségét, az erre hivatottak figyelemmel kísérjék, egységes irányú fejlődésében elősegítsék.

Nincs annak még 40 éve, hogy ezen külvárosi város lakossága 16 ezer lélekszámot tett ki. Ma tehát nem egészen négy évtized alatt a lakosság száma súlyos elemi csapások daczára majdnem egy harmadával növekedett — világos jeleül annak, hogy Versecz város geográfiai fekvésnél fogva is azon vidéki városok közé tartozik, melyeknek hivatásuk gyarapodni emelkedni, virágzásra jutni.

Távol áll tőlünk, hogy kiváltságos elbánást avagy kedvezést kérjünk a kormány élén álló férfaktól; saját örünkben, saját akaratunkban, lelkesedésünkben kívánjuk megtalálni azon eszközöket, a melyeknek segítségével a mi kedves városunk felvirágoztatását óhajtjuk; mindazon által, más városokhoz viszonyítva, csekélynek mondható anyagi tehetségünk, kérjük tehát Méltóságodat, méltóztatásuk városunk azon ügyeit, melyeknek kedvező elintézése boldogulásunk feltételeihez szükséges, figyelmére méltatni, befolyásával, felvilágosításával adandó alkalomkor a magas kormánytól elősegíteni.

Tudjuk jól, hogy Versecz város nyilvános életére, annak kulturális, gazdasági viszonyainak fejlődésére felette üdvös hatást gyakorol, ha annak élére egy a közélet terén kipróbált oly férfi alittatik, a ki gazdag fenynyel környezett multjával magában hordja a garanciát, hogy városunk szellemi és anyagi előmozdítására irányzott törekvéseit lelki tulajdonainak megfelelő siker fogja koronázni.

Teljes nyugalommal nézünk tehát a jövő elé, hogy Méltóságod e város jogos aspirációit, melyek nemcsak a város jelentőségénél fogva, de az őt környező nagy vidék naponta érezhetőbb igényeiből felmerülnek, mindig a magas kormány intencióival, az állam érdekével minden melléktekinet nélkül összhangzásba fogja hozni.

És a midőn Méltóságodat, mint Versecz város beiktatott főispánját újból szívem melyből fakadó örömmel üdvözölném, midőn Méltóságodat multjával kiérdemelt osztatlan bizalmunkról biztosítanók, kívánjuk, hogy a mindenható Méltóságod — városunk és hazánk javára irányzott törekvéseit kellő sikerrel koronázza, hogy e díszes polczon hazánk és városunk díszére sokáig éltesse! — Eljen!”

Ezután Rottler Ferencz német nyelven üdvözölte a főispánt. Mindenekelőtt hálás köszönetét fejezte ki a kormánynak azért, mert Versecz város érdekeire való tekintettel fenn-tartotta e városban a külön főispánságot. A város közönsége nevében megkéri a főispánt, hogy ezt a kormánynyal megfelelő módon közölni méltóztatásuk. (Dörgő éljenzés.) Ezután a főispánhoz intézve szavait, utal arra, hogy e város minden polgára igaz, őszinte híve a magyar állameszmenek, hű és szerető fia a magyar hazának. Hangsúlyozza, hogy e város polgársága feltétlenül megkívánja, hogy polgárjogai megfelelő tiszteletben részesüljenek és csorbítatlansul maradjanak. Erősen meg lévén győződve arról, hogy a főispán a polgárokat becsülni, e város közintézményeit ápolni, érdekeit pedig előmozdítani fogja, melegen üdvözli őt a polgárság nevében.

Kosztics Vladimir ezután szerb nyelven tolmacsolta a polgárság határtalan tiszteletét és örömet, biztosítva a főispánt, hogy a szerb ajkuak is hű fiai a hazának, a kik teljes odaadással fogják őt támogatni működésében.

Az éljenek és „zsvivó“-kiáltások elhangzása után Pálffy Elemér főispán a következő megmegújuló tetszésnyilatkozatokkal fogadott emelkedett szellemű beszédet intézte a város közönségéhez:

Tisztelt törvényhatósági bizottság!

A midőn ő császári és apostoli királyi felségének legkegyelmesebb elhatározása és a magas kormány bizalma alapján Versecz törvényhatósági város főispáni székét ezennel elfoglalom, az első szó, a melyet a törvényhatósági bizottság tekintetes tagjaihoz intézek, a köszönet szava azon megtisztelő fogadtatásért, a melyben részesíteni szivesek voltak.

A sors nem ruházott fel azon szerencsés adománynyal, a mely a szó hatalmában nyilvánul s így nem is vagyok képes méltóképen kifejezni a fölötti hálaomat, hogy engem — a kit eddig majdnem kizárólag csak társadalmi érintkezésből ismertek — annyit kitüntetéssel és oly sok bizalommal fogadtak.

Adott azonban a sors kötelességérzetet, akaratot és munkakedvet arra, hogy állásom kötelmeinek eleget tegyek és tettekben törekedjem hiven és lelkiismeretesen kiérdemelni azon bizalmat, a melyet előlegeztek. (Dörgő éljenzés.)

Főispáni működésemben kötelességem a kormányt szolgálni s az allami hatalmat képviselni. Eljárásomban azonban nem fogok kizárólag ezen tevékenységi korre szoritkozni, hanem úgy a hivatalos, mint a társadalmi téren önkkel uraim, vállvetve fogok igyekezni arra, hogy a város érdekeit és helyi követelményei kielégítést nyerjenek.

A kormány kiállításba helyezte jóindulatu támogatását. Ennek kétségtelen jelét is adta az által, hogy Versecz város számára külön főispánt nevezett ki. Ezen tényével a városnak önállóságát nem csak megóvni, de dokumentálni is akarta és ilyképen a város sajátos helyzetét és óhajtatását a kellő méltatásban részesítette. (Eljenzés.)

Versecz város politikai hivatását és közgazdasági fontosságát ismerem.

Tudom, hogy az utolsó évtizedekben a gazdasági válság daczára közgazdasági élete oly nagy arányokban fejlődött és oly helyes irányban halad, hogy nem lesz nehéz a benünket összekötő kapcsot megtalálni és az érdek-közösség utját követve felismerni és kihasználni azon módokat és eszközöket, a melyek a város anyagi és szellemi intézményeinek fejlesztését biztosíthatják és ekképen a várost nagygyá tehessek. (Élénk éljenzés.)

Meg vagyok győződve, hogy a városi tisztikar, a melyet az ő felsége által a méltóan kitüntetett kir. tanácsos polgármester ur vezet, ugyanezen célokra áll szolgálatában s ügybuzgó működése és odaadó támogatása által törekvéseimet sikerre fogja vezetni.

Politikailag a város az elmúlt időkben sok partusának volt színhelye. Czólom és határozott törekvésem, hogy ez ne ismétlődjék. Ennek elérése végett egyszerűen böles elődeink történelmileg kipróbált módszeréhez fordulok s oda igyekszem hatni: győződjék meg e haza minden polgára, hogy a magyar mindig respektálta a különböző ajku és vallásu honpolgárok sajátos érdekeit, biztosította kulturális és egyházi fejlődésüket és ennek fejében nem kíván egyebet, mint a törvény iránti tiszteletét, a magyar államhoz való hűségét és ragaszkodását és az allami összetartozóság érdekének ápolását. (Lelkesült éljenzés.) Ezer év biztosítja ezen politika helyességét s adja az ég, hogy a má-

Melléklet a „Délvidék“ január hó 26-án megjelent 4-ik számához.

sodik ezer év a félreértésektől és azok káros következményeitől bennünket végkép mentessé tegyen. (Elénk tetszés.)

Tekintetés törvényhatósági bizottság! Teljes tudatában vagyok azon nagyfontosságú feladatoknak, a melyek állásommal egybe vannak kötve. Ünneplés esküm és az önkéntes méltányos varakozása a legmesszebbmenő köteleességeket rója reám. Érzem a helyzet nehézségeit, különösen ha meggondolom, hogy egy oly tiszteletreméltó férfi örökébe lépek, kinek szellemi tulajdonain kívül hosszú élettapasztalás is állott rendelkezésére. Éppen azért, a midőn magam részéről a legbuzgóbb és legönzetlenebb köteleesség-teljesítést fogadom, kérem önöket tisztelt uraim, tiszteljenek meg bizalmukkal, támogatásnak tanácsukkal és fogadják meg egyszer hálas köszönetemet rokonszenyűk megtisztelő nyilvánításáért, (Hosszantartó, lelkes éljenzés és taps.)

Végül a jegyzőkönyv hitelesítőket választották meg és ezzel a közgyűlés véget ért. Mikor a közönség széteszött, újra lelkesülten éljenzte Pálffy főispánt.

A küldöttségek tisztelgése.

Pálffy Elemér főispán ezután fél 12 óráig fel 2 óráig mintegy 50 küldöttség tisztelgését fogadta a főispáni lakosztály szalonjában.

Tiszteltek a következő küldöttségek: a r. kath. klérus Laszlóffy László esperes-plébános és a r. kath. egyházközség dr. Seemayer Karoly elnök vezetése alatt, a gör. kelszerb egyházmegye papsága Zmejánovits Gábel archimandrita, püspöki megbízott vezetése alatt, a szerb egyházközség Czveits György elnök vezetése alatt, az ág. evang. egyházközség Greszler Gyula lelkes, az ev. reform. egyházközség Futó Zoltán lelkes vezetése alatt, az izrael hitközség dr. Szidon főrabbi vezetése alatt, az állomás honvéd-tisztikara Beöze alezredes vezetése alatt, Temes vármegye közönsége Deschan Achill alispán, Torontal vármegye közönsége Poroszkay Béla főügyész, Krassó vármegye közönsége Gyurgyevits Adolf, Temesvár szab. kir. város közönsége dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester alatt, Fehertemplom város Froniusz Karoly polgármester, a fehértemplom járás Kabdebo Gergely főszolgabíró, a kubini járás Györy Imre főszolgabíró vezetése alatt, Versecz város tisztikara Seemayer Janos polgármester, a kir. járásbíró Paulovits járásbíró vezetése alatt, Vertan Péter all. anyakönyvvezető, a pénzügyi közegek Danczer Kornél kir. tanácsos, pénzügyigazgató, a főreáliskola tanári kara Buday József igazgató, a polgári és kozs. elemi iskolai tanítók, a Gerő-féle magániskola tantestülete Sebesztha Karoly kir. tanácsos, tanfelügyelő vezetése alatt, a Mayering-féle iskola tantestülete Mayering Emma igazg. vezetése alatt, a szerb tanító-testület Czveits iskolaszoki elnök, a posta- és távirtdi hivatal Jachmann Gyula posta felügyelő, a város-kereszt egyetl Kehrér Karoly, a szerb nőegylet özv. Demetrovits Ilona, az izrael. nőegylet Singer Adolfné alelnök vezetése alatt, a verseczi takarékpénztár Weifert Mihály, a verseczi takarékbank Mihailovits Eta, a „Lucaferul“ román bank Cocora igazgató, a polgári takarékpénztár Sternberg József a verseczi helyi sajtó képviselői Perjessy Lajos a magyar nyelvterjesztő egyesület dr. Seemayer Karoly, vezetése alatt. Ezen küldöttség egyike volt a legnépesebbeknek s kellemesen lepte meg a főispánt, ki a vezető üdvözlő beszéde után kijelentette, hogy belép a tagok sorába, az orvosok dr. Fitz Sandor főorvos, az ügyvédek dr. Seemayer Karoly, a méhésztársulat Haag Ferencz, a koresolyazo-egylet Jannel József, a tüzoltokar Weifert Karoly a férfi-dalegylet Seemayer Janos polgármester, a szerb egyházi dalárda Czveits ügyvéd, a bortermelek dalárdája Mihajlovits József, az iparosok dalárdája Schultz Leonhard, az ipartestület Popovits Zsiva elnök, a szerb olvasó-egylet Dimitriev Vasza, a munkás olvasó-egylet Ducsay Mihály, a Kneipp-egylet Velitcsek József, a park-egylet Entzmann Lipót, a lovász-egylet Seemayer Janos, a lövészkar Turn Janos, a torna-egylet dr. Lichtscheindl Ernő, a bortermelek szövetség Kehrér Karoly és a gazdasági egyesület Mark Antal vezetése alatt.

Pálffy főispán a küldöttségeket külön-külön fogadta és azok valamennyi tagját bemutatva magának. A főispán szívesen, rokonszenves módon láthatóan kellemes benyomást tett a küldöttségekre.

A disztrakoma.

D. u 2 órakor gazdag disztrakoma volt a Glückmann testvérek féle vigadóban. Mintegy 400-an lehettek jelen Versecz város polgárságának színe-javából és a küldöttségek tagjaiból.

A menü a következő volt:

Leves:

Ragout máj kockával.

Mellékletek:

Fog s á la Mayonnaise tartár mártással
Marha vesés Madeira mártással és francia körettessel.

Vegyes sülték:

Pulyka, malacz, kirántott bány és lorju.
Vegyes saláta és bñtt.

Tészták:

Sonkás kocka és vegyes torta.

Gyümölcs egyveleg.

Fekete kávé, 1 palack erdélyi bor.

Különl le savanyúvíz.

A peccenyélen az első felköszöntőt Pálffy Elemér főispán mondta a királyra. A jelen voltak állva hallgatták végig a szep felköszöntőt és lelkesülten éljenztek a királyt.

Ezután Seemayer Janos kir. tanácsos, polgármester éllette nagy lelkesedéssel közt Pálffy Elemér főispánt.

Deschan Achill alispán a következő üdvözlő beszédet mondotta:

Seemayer Janos kir. tanácsos, polgármester uram! Szólok az urhoz.

Azután, hogy magyar vagyok, mindjárt temesvármegyei akarok lenni; hű fia szülő vármegyémnek maradni, bármint igazítsa sorsomat a végzet.

Ez a meglehetősen erősen kifejtett lokális patriotizmus soha sem fejtett azonban oda, hogy a szomszédos és testvér törvényhatóságokkal szemben valamikor ellenséges, vagy csak nem barátságos érzelmeket tápláltam volna.

Sőt éppen diékszem azzal, hogy alispánságom alatt nemcsak a határos vármegyékkel élünk szakadatlanul jó szomszédviszonyban, ha nem — a mi pedig kevésbé szokott másutt napirenden lenni — a földrajzi területünkön belül fekvő két város törvényhatóságával is, egymást ösztönözni támogatni, háborítatlan barátságban vagyunk; Temesvárral, az ország második vidéki városával és Verseczettel, a legjelentékenyebb vidéki városokkal egyikevel, mely újabb időben rendkívül felvirágzásnak indult.

Ezen barátságos viszonyban az érdem legnagyobb része tulajdonítandó a két város törvényhatósági bizottsága egyszóros közszellemének, a két törvényhatóság első tisztviselői: Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester, igen tisztibáram, valamint Seemayer Janos kir. tanácsos, polgármester, igen tisztelt báramtól bölcsességének, tapintatának és baráti érzelmének. Az érdem más része azonban a miénk, és egy kis részt bátor vagyok magamat is kivenni belőle, azon meggyőződéssel vált fel fogásomnak, hogy valódi ellentétek, ha szomszédos vármegyék között kivételes n elő is fordulhatnak, azok a kellő méltányossággal érzettel könnyen eloszlatottak: oly törvényhatóságok között pedig, a melyek közös geográfikus területtel bírnak, ellentétes érdekek voltaképpen nem is létezhetnek.

A városi törvényhatóságot környező megyei községek emelkedése, gyarapodása csak előnyére válhatik az illető vidék központját képező városnak, viszont az illető város felvirágzásának a vármegye csak hasznát láthatja. Az egymásra való hatás ellentétes nem lehet, csak kölcsönös. Ha Versecz városa gyarapszik, felvirágzik, emek mi temesvármegyék csak a legőszintűbben örveidhetünk. És hogy senki hypokritának ne tartson a mondottak után és hogy sokáig ne kerülgessem a némelyek részéről forrónak vélt kását; a nélkül, hogy kezem megfogásától tartanék, mindjárt hozzá nyúlok a sokak által legforróbbnak vélt helyezéshez. Szólok a fehértemplomi törvényszekről, a fehértemplomi gimnáziumról. A kik azt hiszik, hogy Temes vármegyének áll az érdekében, hogy Versecz ne kapjon törvényszeket, felsőbb iskolát, azok tevedésben vannak; hiszen ez a törvényszék, felsőbb iskola, Verseczen elhelyezve is Temesvármegye volna; ez venné, meg talán nagyobb részben hasznát, mint a város. Temes vármegye csak azt óhajítja és várja, hogy Fehertemplontól ne vétessék el semmi.

Es a midőn ezt óhajítja, nem a maga speciális érdekeit tartja szem előtt, hanem a magyar államesszme érdekeit.

Hajdan, a midőn a magyar államiság egyedüli hatalma eszközei az eris várak és a hadakozó vasak voltak, akkor is az ország ezen részére, a végekre fordítottak legtöbb gondot, áldozatot; ide tették a legkiválóbb embereket. A végek erősítésére, jó karban tartására szünt vagyont és ezáltal előmni, mátra pazarolni a legnagyobb bűn volt.

Az államiság hatalmi eszközei részben módosultak. Ma már a várakat, szabályt és buzogányt jó részben az állam hivatalos apparátusa, kulturális és közigazdasági intézményei váltották fel. De a végek maradtak itt az Alduna táján. Nem szűnt meg azok jelentősége magyar állami szempontból; ma is bűn iten bármelyik helyről elvenni az erőt; ide csak adni lehet, szabad; elvonni; semmit, sehonnai! Kössék le, bénítsák meg a végtagok bármelyik erőt, előbb-utóbb az állam szíve fogja azt fájdalmasan megérezni.

Ismétlem: itt mi nálunk, az Alduna táján, Temesben, Torontalban, Krassó-Szörényben, bárhová csak adni szabad, elvenni sehonnai semmit.

Adjanak Versecznek törvényszeket, felsőbb iskolát, vagy ezek helyett megfelelő kárpótlást; adjanak Versecznek mentől többet, mindent, a mit óhajt; mi nem csak akadályozni nem kívánjuk, de a legnagyobb örömmel látandjuk.

Hanem Fehertemplontól ne vegyenek el semmit, mert ezt nem Temes ől veszik el, — kinek az Verseczen is megmarad, — hanem elveszik a magyar államiság követelményétől.

Temes vármegyének imé, mint ilyennek, Verseczettel ellentétes érdeke egyáltalán nincsen. Lehet tehát valaki Temesnek hű fia és lehet e mellett Versecz érdekeinek leg-hűbb istápolója.

Ezek után könnyen megérthető összefüggéssel áttérek arra, a ki a mai ünneplésünknek tárgya. Bűszkeséggel említem fel, hogy Pálffy Elemér ő méltósága, Versecz város főispánja az én főnökségem alatt kezdte meg hivatalos pályáját. Régtől fogva benső baráti viszonyban vagyok vele, melyet semmiféle viszonyok megingatni képesek nem voltak. Lehet, hogy többen ismerik őt úgy mint én, de jobban senki.

Tudom róla, hogy — mint Temes vármegye szülöttje, — hű fia ezen vármegyének és mindig az is fog maradni. De azt is tudom és teljesen meg vagyok arról győződve, hogy azon percztől fogva, a melyben ma a hivatalos esküt letette, épp oly hű képviselője, istápolója lett Versecz város érdekeinek; a köteleesség tudás az ő természetében rejlik, más-kép eszelekedni nem is tudna. A két érdek közül egyikhez som kell hűtlenné válnia, mert hisz ezek között az én meggyőződésem szerint ellentét nincsen.

Meg vagyok győződve arról, hogy Versecz polgárai, a mikor Pálffy főispántól sokat várnak, csalatkozni nem fognak; meg vagyok győződve arról is, hogy akkor, a midőn Versecz polgárai Pálffyban nem csalódnak, mi temesiek sem fognak benne csalódni.

Hogy így legyen, erre emelem ezt a poharat. Éljen Pálffy! Éljen Versecz!

Müller Oszkár német nyelven éllette Pálffy főispánt, kit erre a közönség dörgő éljenzései közt emeltek vállalkra dr. Telbisz Károly kir. tanácsos polgármester és báró Sztójánovics György országgyűl. képviselő.

Poroszkay Béla torontalmegyei fő-ügyész lelkes tosztjából közöljük az alábbiakat:

„Nemcsak istenadta, harczzszerezte, küzdelem fentartotta jogunk, de vállainkra rótt világ polgári köteleességünk, hogy ezt az országot megtartsuk Magyarországnak, ezt az államot: magyar államnak, ezt a nemzetet magyar nemzetnek.

Minden köteleességünk nemzeti feladatunkban pontosul össze. De ez a feladatunk, a milyen magasztos, ép olyan küzdelmes.

Mar maga az a tény, hogy mint feladatot kell említenünk azt, a mi ma boldogabb nemzeteknél önkényt megvan: az önálló és egyszóros nemzeti létet, már maga ez a tény jellemzi helyzetünket.

Igy szólott hazánk egyik legékeesebben szóló államférfiu az Erdélyi „Emke“ mult évi közgyűlésén.

Hogy a mondott szavak mennyi igazságot tartalmaznak, a nemzetünkhöz intézett intelem, mily kiváló fontossággal bír, mennyire megszívlelendő minden egyes hazafi által, hogy a jelzett feladat megvalósítása körül, mily számos nehézséggel kell megbirkózni, mennyi ellenható áramlatot leküzdeni, azt mi: Délmagyarország fiai fokozott mérvben érezzük át.

Mert az, ki struczmadár politikával önmagát csalva, nem amit másokat, annak be kell vallani, hogy hazánk nem magyar ajku polgárai között elegenden vannak, kik hazájukat idegen országnak tekintik és elnyomatásról panaszkodnak, sőt vannak olyanok is, kik politikai törekvéseinek megvalósítása államunk évezredes területi integritásának megtörését jelentené, és a kellelénél többen vannak, kik hazájukat csak immel-ámmal szeretik.

Ezek honszeretétet felébreszteni, hűségét erősíteni, lanyha érzését lángra lobbantani, egy lényeges részét képezi említett nemzeti feladatunknak, mert egy oly állam, melynek polgárai közül százezrek érzésében, gondolkodásában, cselekvésében a hazaszeretet nemes rugója hiányzik vagy erőtllenül működik, valóságos időkben nagyobb veszélyeknek van kitéve, mint az, melynek minden tagja egygyé forrt, a honpolgári köteleességek teljesítésében versenyez.

E feladat megvalósítását csak is a törvényhozástól, az államkormánytól várni elhibázott, meddő dolog lenne, mert pusztá törvényekkel, legyenek azok még oly jó és okosak, kormányrendeletekkel a hazaszeretet magját kedvezőtlen talajban kicsiráztatni nem lehet.

Erre első sorban a helyhatóságok, a bíróságok, a középosztály és kiválóbb a városok polgársága van hivatva.

Ha ezen tényezők vállvetve törekszenek a célra, akkor megérhetjük azon időt, midőn a dakóromanizmus és panszlavizmus Magyarországon legfőlebb egy-két rajongó utópiója lesz, ezélesebb körökben még a gyokere is kiszárad.

Mert csak akkor lenne ez lehetetlenség, ha a magyar, szerb román és horvátból fajúgyulölet választaná el.

De hát ez soha nem létezett, mert ha volt is, egy nemzet életében aránylag rövid idő, midőn a viszálykodás és ellenségeskedés sötét szelleme szembe állított bennünket, fajúgyulölet közöttünk nem volt, nincs és nem is lesz!

Ép ez oknál fogva joggal bizhatunk abban, hogy mikor Magyarország népességének

egy nagy része nem magyar ajkuakból áll, az egységes nemzeti lét megteremtése, a testvérbéke állandósítása mégis sikerülni fog, mert ha nemzetiségeink tapasztalni fogják, hogy a megerősödött Magyarország államhatalma évezredes történelmi jellegének megóvása mellett, nem törekszik elnyomatásukra, törvénybiztosította jogait tiszteletben tartja, anyagi jólétük fokozását előmozdítja, kulturális fejlődésüket nem akadályozza, a közszabadságban faj és nyelvkülönbség nélkül mindenki részes, a közterheket mindenki egyenlően viseli, a magyar haza alkotmánya, kormánya ellen izgatók hívókra nem fognak találni, és a Kárpátoknál, Erdély bérceinél, a Duna árjánál erősebb megvívhatatlanabb határ lesz azon érzés, mely a szlávokat és románokat Magyarországhoz köti.

Azért kell oda törekednünk, hogy ennek hite és meggyőződése a nem magyar nyelvű polgártársak túlnyomó többségében megszilárduljon, hogy annak vezérszerepre hivatott értelmisége első sorban hangoztassa a testvéri együttélés szükségét és előnyét.

Hogy ez ténynyé válhat, azt maga Versecz város mutatja, melyet Temes megye érdemes alispánja oly fényesen nevezett az ország egyik végvárának, mert itt a magyar, német, szerb békés testvéri egyetértésben él egymással, törekszik egy cél felé, és az 1874-ben Hessen, Kassel, Darmstadt, Nassau, Sváboországból itt letelepedett német utóda, ha nyelvben nem is, érzésben ép oly magyar mint a honalapítók ki nem veszett unokája.

Ezt az ünnepelt főispánt üdvözlő szónokok minden szavából kiéreztek, és különösen főtisztelendő Zmejánovics püspöki helynök ur templomi szónoklatából, ki hívóink oly lelkes igeként hangoztatta, miszerint a magyar haza édes hazájuk és hogy a nagy költő szavai: „itt éléd halnod kell“ nekik is szól.

Adja az Ég, hogy hasonló szellemű beszéd még sok szerb templomban hangozzék vissza a jelenlevők szívében.

Hogy ez a jövőben is így legyen, s a magyar szellem, az édes haza iránt érzett szeretet Versecz város vegyes nyelvű polgáraiban erősödjön, fennmaradjon, a testvéri egyetértés meg ne bolygattassék, és az összes jelenségek a város gazdasági, kulturális és társadalmi körébe eső faluhelyekre példaadólag kihassanak, szóval, hogy Versecz város polgárai közel az ország határszélén az egységes nemzeti lét megteremtésében küzdjenek és pedig sikerrel, erre emelem én poharamat.

És emelem különösen annak a férfinak egészségére és dicsőségére, ki abban a kiváló állásban, melyet évek óta betölt, nemcsak a város lakosságának osztatlan becsülését, hanem szélesebb körök elismerését is kivívta, ki tevékenységgel, sok tudással, bölcs tapintattal és céltudatos politikával azon a helyen, melyre polgártársai osztatlan bizalma emelte, nemcsak Versecz várost, hanem Magyarországot is szolgálja.

E férfi, meg sem kellene neveznem, mert hisz mindnk rá tekint, e város derék polgármestere: Seemayer János, (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

Grencsarszky Vasza szerb nyelven mondott felkőszöntőt Pálffy főispánra.

Dr. Seemayer Karoly ügyvéd élteti a kormányt, mely ujabban annyi kétségtelen jelét adta Versecz város iránti jóindulatának. (Hosszantartó éljenzés.)

Pálffy Elemér főispán Versecz város közönségét éltette nagy tetszés közt.

Molnár Sandor éltette Zmejánovics Gábor archimándritát és püspöki helynököt, a ki az istentiszteleten oly szép szavakban lelkésítette a szerb testvéreket a hazaszeretetre.

Weifert Károly városi főjegyző a város vendégeit, a küldöttségeket élteti, hogy hozzájárultak Versecz város öröm-ünnepének emeléséhez.

Dr. Haág ügyvéd a lelkesedés meleg szavaival emlékezik meg Nicolics Sandor volt főispánról; iudítványára nyomban sürgönyt is menesztettek a volt főispánhoz.

Dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester Versecz város boldogulására, jövő fejlődésére és nagyságára üritette poharát.

Bessenyei Ferencz orsz. képviselő utalva arra, hogy Pálffy főispán nőtlen, megjegyzi, hogy egy oly országban, hol Széchenyi szerint még az apagyilkosnak is meg kell kegyelmezni, bűn-számba megy a nőtlenység. (Derűtség) Igaz ugyan, hogy Pálffy tanítómestere, Deschan is nőtlen, de néha a tanítvány felülmúlja a mes-

terét és azért ajánlja, Pálffynak, hogy nősüljön meg. (Derűtség). Nem lesz ez nehéz neki Verseczen, hol oly szép hölgykoszoru van. Élteti Versecz város hölgyeit.

Kosztics Vladimir verseczi polgár szerb nyelven élteti Pálffy főispánt.

Ezeket kívül még számos felkőszöntőt mondtak. Meg kell még említenünk, hogy az ételek és italok kitűnőek voltak, s becsületére váltak Glückmann vendéglősnek. A társaság csak d. u. 5 óra után kezdett szétoszlan, a mennyiben a vidékieknek sietniök kellett a pályaudvarra; a helybeliek azonban késő estig együtt maradtak és ünnepelték szeretett főispánukat. Az egész ünnepély a legszebb rendben folyt le

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete.

Meghívó.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete
rendes évi

XI. közgyűlését

f. é. február hó 2-án vasárnap d. e. 11 órakor tartja meg a magy. kir. állami főreáliskola rajztermében (Uri-utca, bejárás-tól jobbra, I. emelet, 17 szám) melyre az egyesület t. cz. tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A választmány jelentése.
3. Pénztári jelentés.
4. Számvizsgálók jelentése.
5. Tisztviselők és választmány (20 tag) választása.
6. Indítványok.

Megjegyeztetik, hogy az „alapszabályok“ 14. §-a értelmében: „Egyes tagoknak az alapszabályok megváltoztatására vonatkozó indítványai 10 nappal a közgyűlés megtartása előtt az egyesületi elnöknek írásban betérjesztendők.“

Kelt Verseczen, 1896, jan. 12-én.

Hazafiu tisztelettel

Dr. Seemayer K.,
egyl. elnök.

Perjéssy L.,
egyl. titkár.

NAPI HIREK.

Személyi hir. Pálffy Elemér főispán a múlt esőtörtökön a fővárosba utazott, hol körülbelül e hét közepéig fog időzni.

Dániel László főispán. A hivatalos lap közli Dániel Lászlónak, a zichyfalyi kerület országgyűlési képviselőjének és Torontál megye volt alispánjának kinevezését Nógrádmegye főispánjává. Öszinte öröm tölti el a délvidék lakosságát e hír hallatára, mert ő Felsőge kegye és a kormány bizalma Dániel Lászlóval oly férfiut juttatott a főispáni székbe, a ki hosszú közigazgatási pályája alatt mindenkor kiváló tehetséget erélyt, hazafias ügybuzgóságot tanúsított minden téren.

Herczeg Ferencz nagynevű földink a helybeli vöröskereszt egyesület javára 5 forintot adományozott, melyért e helyen is köszönetet mond az egyesület elnöksége.

Dr. Ruttner Sándor pancsovai főkapitány a budapesti államrendőrséghez fogalmazóvá nevezett ki.

Eljegyzés. Prandl János verseczi magy. kir. adóhivatali ellenőr eljegyezte Bossert Herminát Temesvárról. Gratulálunk!

Helyek felosztása a színházban. A bérlő közönséget tisztelettel kérjük, sziveskedjenek f. é. február hó 2-án, Vasárnap d. e. 10 órakor a magy. kir. állami főreáliskola rajztermében tartandó értekezleten megjelenni, vagy megbizottaik által magukat képviseltetni. Ez alkalommal fogjuk a bérelt helyeket kölcsönös megállapodások folytán

egymás közt felosztani. Az értekezlet után a magyar nyelvterjesztő egyesület rendes évi közgyűlése veszi kezdetét.

A versecz-lugos-marosillyei vasut ügyében Litsek Krassósörény megyei alispán vezetése mellett egy nagyobb deputáció tisztelgett a múlt szombaton Dániel Ernő kereskedelmi és Lukács pénzügyi miniszternél — kérvén a nevezett vasut ügyének előmozdítását. A miniszterek biztosították a küldöttséget, hogy a délvidékünk előhaladására nézve oly fontos vasutvonal ügyét szívükön hordják s igyekezni fognak, hogy az mielőbb teljesen kiépíttessék.

A műkedvelők álarcos bálja február hó 13-án fog megtartatni a Glückmann-féle vígadó nagy termében. A rendezők mindent elkövetnek, hogy a bál minél fényesebb legyen.

Magyar társasestély. Minden ízében pompásan sikerült társasestélyt rendezett magyar nyelvterjesztő egyesületünk a múlt szerdán a »szőlővenyigéhez« címzett vendéglő helyiségeiben. Azon körülmény, hogy Szathmáry Árpádot, a budapesti vígszínház tagját sikerült az előadásban való közreműködésre megnyerni, s a másként is igen elmésen összeállított műsor, oly nagy és előkelő közönséget vonzott, a minőt régen nem láttunk verseczi mulatságon, még magyar estélyeinken sem, melyek különben szinte egyetlen találkozó lakosságunk krémjének. — Az estélyen megjelent Pálffy Elemér főispán is és az egyes asztaltársaságokat felkeresvén, szeretetreméltóságával elragadta a szép asszonyokat és leányokat is. (Mily nagy öröme fog ebben telni Bessenyei képviselőnek! Sz.) — A magy. kir. honvédség tisztikara Beöszce alezredessel élén majdnem teljes számmal jelent meg. A műsor mindössze hat számot tartalmazott. Legelsőnek Rezsű Lujza k. a., a verseczi legfiatalabb hölgykoszoru e kedves virága énekelt szívhez szóló magyar dalokat cigánykísérettel. Jörg Endréné szül. Draskóczy Ilona úrnő monológját »Férjhez menjek-e?« Illosvay Hugótól) valódi műélvezet volt hallgatni. A bájos fiatal menyecske elvitázhatlanul drága művészi tehetséggel bír. Ezt megmutatta jelen alkalommal is, éppen úgy, mint akkor, midőn Herczeg »oszlopunk« »Három testőre«-nek műkedvelői előadásán fellépett. Szathmáry Árpád három számmal szerepelt. Mondanunk is fölösleges, hogy ő volt a nap hőse és sok lelkes óvációban részesült. Művészi előadásaiban csak úgy játszott a közönség szívével; könnyeket tudott kiesaverni a szemekből. Mielőtt referándánkát befejeznénk köteleességünknek tartjuk, hogy a magyar nyelvterjesztő egyesület tagjai nevében kifejezzük köszönetünket a vendégszerplő színművész, valamint Krecsányi Ignác színigazgató előtt, ki a magyar kultúra terjesztésének érdekében Temesvárott és Pozsonyban oly szép missiót teljesít — s ki magyar nyelvterjesztő egyesületünk felkérésére hazafias áldozatkészséggel engedte át a jelenleg még nála működő Szathmáryt. A mulatság kiválóan virradtig tartott. Kiténő rendezése Dr. Markovits György vig. bizottsági elnök, különösen pedig Jörg Endre érdeme — ki valóban fáradhatatlannak és pótolhatatlannak bizonyult, s kinek továbbbi szives működése jövőre is biztosítja magyar nyelvterjesztő egyesületi mulatságaink sikerét s vissza fogja varázsolni a régi jó mulatságokat.

A városi muzeum nagyságos Seemayer János kir. tanácsos polgármester egy intézkedése folytán ma nyílik meg először a nagy közönség számára. A muzeum helyisége valamint a butorzata nem egészen czélszerűek ugyan — egyelőre jobbat nem lehetett szerezni — de a gyűjtemények már most is oly érdekes dolgokat tartalmaznak, hogy érdemesek a megtekintésre. Hogy ezen új kulturintézet aránylag oly rövid idő alatt (csak 17 hónappal ezelőtt keletkezett) oly szép fejlődésnek indult, az csak városunk polgársága helyes érzékének köszönhető, mely mindig kész a kultúrára áldozatokat hozni. A városi muzeum a fehértemplomi uton lévő közs. fiúcipiskola épületekben van és máától fogva minden vasárnap d. e. 10—12 óráig nyitva van.

A délvidéki sziniszövetkezetnek Deák Péter igazgatása alatt álló magyar szintársulata február hó 3-án érkezik városunkba és előadásait 4-én Kedden kezdi meg egyelőre a Zéh-féle színházban. A kiténő társulat névsorát, repertoárját lapunk előző számaiban már több alkalommal ismertettük, jelenleg csak azt említtük fel, hogy Deákné Vlád Gizella a társulat prima; donnája már teljesen felépült s Lugoson néhány előadásban már szerepelt is.

A második magyar osztályosorsjáték iránt az érdeklődés általános és ezért ajánlatos mindenkinek, a ki az annyi kedvező esélyt nyújtó sorsjátékon részt kíván venni, ha megrendelését mielőbb beküldi Schröder Rob. Th. banküzletének (Budapest, Károly-körút, Károly-kaszárnya 28.) Ezt a céget mindentűt előnyösen ismerik, mert pontosan teljesít minden megbízást és rendszeresen az ő megbízói nyerik a legtöbb főnyereményt. A cég 25 évi fennállása óta sok millió forint nyereményt fizetett már ki. A Schröder Rob. Th. céget ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

A helybeli szerb dalárda ma Vasárnap este a »Zveti Száva« ünnepe alkalmában hangversenyyel összekötött táncmulatságot (Beseda) rendez a »szőlővenyige« helyiségeiben. A mu-

latság tiszta jövedelme szegény gyermekek felruházására fog fordítani. A mulatság kezdete este 8 óra. Belépti díj 70 kr.

Államhivatalnokaink körében bizonyosan örömet fog kelteni azon körülmény, hogy az új állami anyakönyvezető laktérét, dacára annak hogy a pályázatban a VII-X katonai laktérosztálynak megfelelőleg 175 frtal volt kiírva, a miniszter a IV-VI osztályba sorozta be 210 frtal. Ebből önként következik, hogy a többi államhivatalnokok is a megfelelő magasabb laktér osztályba kerülnek.

Táncztanítás. Neumann M. budapesti táncztanító február 2-án a »Hungaria« vendégloóban 5 hétig tartó táncztanfolyamot nyit meg. Tandíj a tanulóifjúság és iskolába járó leányoknak 6 frt.

Nyiltér.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztettek.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal-

mából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

Huzások

I. osztály 1896. február 5—8-ig			II. osztály 1896. márczius 11—14-ig.		III. osztály 1896. május 12—28-ig.		
Árak az I. osztályra:			Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):				
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a huzások az államhatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezetet fentebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mától fogva a falragaszokon jelzett elárúsítóknál a fenti eredeti arakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden 3-ik sorsjegy nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket nyújt az államilag engedélyezett

Minden 3-ik sorsjegy nyer.

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9.200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

Egy Millió korona.

Az I. osztály huzása

A II. osztály huzása

A III. osztály huzása

1896. február 5—8-ig.

1896. márczius 11—14-ig.

1896. május 12—28-ig.

Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1	80000	80000	1	100000	100000	1 jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000	1	60000	60000	1	400000	400000
1	40000	40000	1	40000	40000	1	300000	300000
1	30000	30000	1	30000	30000	1	200000	200000
1	20000	20000	1	20000	20000	1	100000	100000
1	15000	15000	1	15000	15000	2	40000	80000
1	10000	10000	1	10000	10000	2	20000	40000
2	8000	16000	2	8000	16000	5	10000	50000
8	4000	32000	8	4000	32000	10	8000	80000
10	2000	20000	10	2000	20000	34	6000	204000
13	1000	13000	13	1000	13000	100	2000	200000
100	400	40000	100	400	40000	200	1000	200000
860	200	172000	860	200	172000	2650	200	530000
9000	80	720000	9000	120	1080000	22000	150	3300000
10000 nyeremény összesen		1268000	10000 nyeremény összesen		1648000	25007 nyeremény és egy jutalom		6284000

Árak az I. osztályra:

Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):

1/1	1/2	1/10	1/20	1/1	1/2	1/10	1/20
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, Budapest, Servita-tér 3.

Sürgöny - czim:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kívántassék és a fenti eredeti árak mellett osztályosorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.

Az első magyar osztályosorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400,000 200,000, 100,000, 80,000, 50,000 koronának stb.

Sürgön - czim:
Lottoheintze,
Budapest.

Szerkesztői levelezés.

Porozkay, N.-Beeskerek. Köszönjük. Egész terjedelmében felhasználtuk.

K-bo. Fehértemplom. Kedden bizonyosan ott lesz. Üdvözlét.

K-ly— Orsova. Jelenleg még Krecsányinál működik, de szerződötve van a vigszínházhoz.

418 sz. — 1896.

**Ujabb felhívás!
az adózó közönséghez.**

Ismételve felhivatnak mindazok, kik a IV oszt. kereseti adóra vonatkozó vallomásukat, a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annyival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

Városi adóhivatal
Verseczen 1896. évi Január hó 25-én

Bodry,
tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök

271 sz. — 1896.

**Ujabb felhívás!
az adózó közönséghez.**

Ismételve felhivatnak mindazok, kik a tőke kamat adóra vonatkozó vallomásukat a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annyival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

Városi adóhivatal
Verseczen 1896. Január hó 20-án.

Bodry,
tanácsnok, mint városi adóhiv. főnök

275 sz. — 1896.

**Ujabb felhívás!
az adózó közönséghez.**

Ismételve felhivatnak mindazok, kik a III osztályu kereseti adóra vonatkozó vallomásukat, a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annyival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani.

Városi adóhivatal
Verseczen 1896. Január hó 20-án.

Bodry,
tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök

Hirdetmény.

Alább felsorolt cigarettanemek

En A' Ala (vastag fajta)	1 frt. 75 kr. 25 darab
En A' Ala (vékony fajta)	1 frt. 25 kr. 25 "
A' Ala (vastag fajta)	1 frt. 50 kr. 25 "
A' Ala (nőknek, szopokával)	— frt. 75 kr. 25 "
Yaká (vastag fajta)	1 frt. 25 kr. 25 "
Yaká (vékony fajta)	1 frt. — kr. 25 "
Giubek (vastag fajta)	1 frt. — kr. 25 "
Giubek (vékony fajta)	— frt. 75 kr. 25 "

kaphatók az összes kir. különlegességi dohánytözsdekben a legkitünőbb minőségben.

**A török dohány kiviteli társaság
Konstantinápolyban.**

**Visszavonhatlanul
utolsó előadás.**

Zéh-féle színházban Verseczen.

Vasárnap f. hó 26-án

est 1/2 8 órakor

Nagyszerű

büvészeti csoda-előadás

a
büvészetek királyának

L'Homme masque-nek

(titokteljes egyéniség néven ismert).

**Tündérkezű költő, hasonlíthatatlan
eredeti ujdonság.**

**Megkapó eredeti műsor
két részletben.**

**L'Homme masque egyetlen utól-
érhetlen mestere ezen szaknak.**

Mindenhol feltűnő eredmény.

Budapest 150 előadást tartott.

**Jegyek előre válthatók a Kirch-
ner-féle könyvkereskedésben!**

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - 1/2 kiló 25kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi **egészségi és családi kávé**, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s ez okból a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűbb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perezig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekükben ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

